EPICEDIA,

QVIBUS

PRÆMATURUM OBITUM,

VIRI

CONSULTISSIMI ET DOCTISSIMI,

DN. JOHANNIS CŻIMMER-MANNI,

REGIÆ CIVITATIS THORUNIENSIS

SECRETARII

BENE MERITI,

Qvi d. XI. Febr. hora qvarta pomeridiana anno CIƆIƆCCVII

accidebat

IPSO EXEQVIARUM DIE

XVII. Febr.

Prosequi, & mœstissimos Parentes unicum lugentes filium, Viduamq; insperato mariti funere afflictam solari studebant,

RECTOR ET PROFESSORES

GYMNASII THOR.

THORUNII,

Imprimebat Johannes Conradus Rügerus, Nobiliss. Senatûs & Gymnasii Typographus.

QVid Tibi blande Parens? qvid vos mihi ſangvine
juncti?
Qvæ ſævi cœpit nunc urere flamma doloris
Viſcera, qvi tandem Veſtros tremor irruit artus?
Cur rigor infeſtat qvaſi ducto compede lingvam
Infirmam, multumqve loqvi vox deficit auſis?
Et ſterili Fœdat cur culmine tecta cupreſſus
Funeſta & qvoddam deſignat flebile damnum?
Non mea mors optata mihi finisqve laborum
Materies poterit Vobis tantæ eſſe qverelæ,
In terris eqvidem nondum ſex luſtra peregit
Ætas, atqve dies cunctis viſæ amplius ire.
Aſt hæc vis fati, conſtans hic ordo Jehovæ,
Demonſtraturo, ſibi ſoli cuncta ſubeſſe,
Spesqve hominum dubias ejus moderamine flecti.
Imber decutit ut nitidos de culmine flores,
Ut ſegetes lætas immiſſa grandine ſterni
Conſpicimus, miſeri ac eludi vota coloni.
Sic, fateor, mecum ſpes merſas eſſe meorum.
Sed ſi qvi vixit bene, jam vixiſſe putatur
Ille ſatis, mihi jam in terris ſatis eſto dierum.
Et cur non ſatis? ærumnas curasqve relinqvo,
Feſſaqve nunc placida recreantur membra qviete,
Illi haud vos fugiunt atroces pectoris æſtus,
Atqve graves animi fluctus morſusqve maligni,
Qveis erat expoſitum langvens & debile corpus.
Omnia jam vici mala, diſpulſoqve veneno
Morbi, nec turbat qvicqvam ſolatia mentis,
Verbo: me tenet æternæ pax grata ſalutis.
Nec mihi nobilior poterat contingere voto.
Hæc qvæſo in mentes ægras demittite veſtras,
Amplius haud ſignet triſtes pia lacryma vultus.
Mox erimus juncti, lætis amplexibus omnes
Excipiam, vos expectant jam gaudia cœli.

Ita Magnif. Virum, unicum lugentem filium, & ceteros propinqvos,
ſub hoc funere perculſos, ſub perſona B. defuncti ſolari conabatur,

M. P. JAENICHIUS, R.

Pli-

Plinius Lib. V. Ep. XXVI.

Crudum adhuc vulnus medentium manus reformidat, deinde patitur, atq; ultro reqvirit: Sic recens animi dolor consolationes rejicit ac refugit, mox desiderat, & clementer admotis acqviescit. conf. Lib. I. Ep. XII. circa fin.

SIt cos, sit saxum, sit vel Marpesia cautes,
Qvi nollet patrii fata dolere soli.
Pulchrum est palmiferæ pacis dulcedine duci:
Pulchrius est veræ pacis honore frui.
Ast ubi qværenda est? totus namqve æstuat orbis
Bellorum flammis. Pax super astra volat.
Qvodcunqve aspicio, nihil est nisi Martis imago:
Mars tumidus verbis, ensibus ille minax.
Heu mihi qvam grandi feriuntur bella boatu!
Qvantus ab Arctoo personat axe fragor!
Et qvæ non tandem cogemur adire pericla?
Ni nos dextra DEI firma potensqve tegat.
Publica sunt oculis hæc obversantia damna,
Qvæ cum mœstitia fœmina masqve gemit.
Ast alium sentit jam mœsta Thoruna dolorem,
Pectoribusqve suis concipit atqve coqvit.
Non est de nihilo, cum SECRETARIUS * urbis
Dat præmaturæ colla novella neci.
Vivere qvi fuerat prolixos dignus in annos.
Dum Patriæ tulerat commoda magna suæ.
Officiis promptis cum nostræ subvenit urbi,
Ut candela suo deficit officio.
Ille fuit sacri, Civilis & ancora juris,
Vas legum, patrii stella jubarqve fori.
Externas felix lingvas callebat ad ungvem,
Qveis Ipsi a multis conciliatus honor.
Cum qvondam nostræ calcavit limina Musæ,
Impiger in studiis egregiusqve fuit.
Non stetit in latebris, docto sed prodiit ore
Declamans, certans, carmina clara ferens.
Non nudus spectator erat, sed sedulus auctor
Sudoris docti propositiqve scopi.
Post adiit terras ferventi sole calentes,
Immensasqve sibi conciliavit opes.
Hinc honor oblatus Nostro est, qvem rite polivit
Ingenuaqve fide, judicioqve gravi.
Jam jacet extinctus febri morboqve maligno,
Dilectiqve PATRIS mors fit acerba sui.
Flebilis en! Mater Natum deplorat ademptum:
Et Generum Socrus, mœsta Marita Virum.
Qvid facitis? Luctu-ne Vos maceretis acuto:
Ad Dominum rediit qvod fuit ante suum.
Depositum voluit DEUS ad se sumere charum,
Qvod Vobis certo tempore restituet.

Spiri-

Spiritus in cœlis vivit, vivusqve triumphat,

Despicit & sordes qvisqviliasqve soli.

Inter nos vixit longævo tempore: qvando

Nemo parum vixit, cui bona vita fuit.

In solatium Antiqvæ & Ampliss. familiæ Czimmermanianæ unici
Filii præmaturam mortem acerbe dolentis scr.

M. MARTINUS Böhm.

* *Cum malis ministris poterit Princeps in negotiis suis efficere aliqvid; at non cum imperito Secretario. Stomachus est, ubi digeruntur negotia, & si concocta male inde prodeant, caduca erit & brevis vita gubernationis. Repetantur memoriâ tempora retro præterita, & statim apparebit, nullum unqvam statum rite & feliciter gubernatum fuisse, nisi eum, qvi insignes habuit Secretarios.* Plura, qvæ hujus sunt argumenti, legantur ap. *Did. Saavedram* Symb. Polit. LVI.

NUllus erar, nec etit, causas qvi mortis ad ungvem,
Qvotqvot sunt, omnes commemorare qveat.
Nam si judicio rationis credere fas est
Edoctæ multis usibus atqve modis:
Si varii casus, si tot discrimina vitæ
Pensentur recte, qvæ subit omnis homo,
Myriadas tot causarum memorare valebit
Nemo, nec capiet nomina sola aliqvis.
Omnia, qvæ sunt à Superis concessa saluti
Humanæ, vergunt ejus in exitium.
Perversus qvando rerum dominatur abusus,
Qvando decens ordo deficit atqve modus.
Lethales pariunt vitiati in corpore morbos
Humores qvatuor: Phlegma, Melancholia,
Sangvis cum Cholera, nec non äer vitiatus:
Cumqve cibo potus, somnus & excubiæ.
Accedunt æstus, fluctûs & frigidus horror:
Omnia qvæ dici mortis origo solent.
Exemplo doctos præsentis Funeris ergo
Sensibus expertis credere nemo vetat.
Hic Vir erat juvenis tam animo qvàm corpore præstans
Dum jussu Procerum suscipiebat iter.
Verùm correptus riphæo frigore febrim
Contraxit rediens, qvæ audit acuta, domum.
Hæc adeò diris ussit fervoribus artus,
Hic Vir ut Egregius vivere desierit.
Qvi publicis rebus prodesse paratus & aptus
Spem Patriæ magnam fecerat atqve Patri.
Sed spes cunctorum mors præmatura fefellit,
Ptæcipuè Patris jam sine prole senis.
Attamen haud Isti deerit solamen, honesto
Qvòd fuit extinctus Natus in officio,
Illi nil potuit contingere honestius unqvam,
Succubuit publico qvàm qvòd in hoc opere.
Semper honos, nomenqve Ejus, laudesqve manebunt
Qvi Patriæ propriis commoda præposuit.

Pausula ista memoriæ & honori sui qvondam discipuli charissimi, tunc
Amici & Fautoris desideratissimi lugens scribebat

M. MARTINUS BERTLEFFIUS.